

ikke noget at sige, men Finansudvalget mener som sagt, at det maa være deres egen Sag og Statskassen uvedkommende.

Jeg udtaler Haab om, at den højt-ærede Minister vil tage Ændringsforslag Nr. 100 tilbage efter Ordførerens Opfordring, og at det vil lykkes inden tredje Behandling at naa til en fælles Vedtagelse vedrørende dette Forhold sammen med visse andre.

Endnu vil jeg gøre en lille Bemærkning om de kommunale Efterskoler. Ordføreren (Mads Larsen) udtalte, at han syntes, at Tilslutningen havde været ringe. Jeg skal give den Oplysning, at der har været forhandlet i Finansudvalget, og der er opnaaet Enighed om — og der vil altsaa sikkert til tredje Behandling komme et Forslag derom — at Staten herefter skal bære de 75 pCt. af de Udgifter, som Efterskolerne medfører. Det vil med andre Ord sige, at det bliver lettere for Kommunerne at etablere Efterskoler. Men det blev tillige omtalt i Finansudvalget, og jeg tror med Samstemmighed fra alle Sider, at paa Steder, hvor Kommuner enten ikke kunde eller ikke vilde tage denne Sag op, skulde der aabnes Adgang til, at Foreninger, som havde Interesse for denne Sag, kunde, naar ellers Skoleplanen blev godkendt af Undervisningsministeriet, træde ind og altsaa faa en lignende Understøttelse. Man tænkte særlig, at der vilde blive Brug for saadanne Foreninger i Kommuner, hvor der er ret store Stationsbyer, og hvor der stundom kan være ikke saa ringe Gnidning mellem Befolkningen i en saadan Stationsby og Kommunalbestyrelsen, og der skulde altsaa der være Anledning til for en saadan tæt bebygget Stationsby at danne en Skoleforening, som saa virkede for, at der oprettedes en saadan Efterskole for den Ungdom, som havde let Adgang til denne udvidede Undervisning; og under betryggende Former skulde det være muligt for den at opnaa samme Begunstigelser som Kommuner, der oprettede Efterskoler. Jeg bemærker det, fordi det hører med til de Ting, som jeg tror vil fremme denne Sag. Jeg tror nemlig, at der er adskillige Steder, hvor det maaske kan være vanskeligt for en Kommunalbestyrelse at tage denne Sag op, men hvor det ikke vil være saa vanskeligt for en Skoleforening at tage Sagen op, naar Bekostningen bliver saa lille og det ydede Tilskud saa stort, og jeg vil ogsaa udtale Ønsket om, at det maa fremme den kon-

firmerede Ungdoms Undervisning i vort Land.

Der kan maaske være en anden Vanskelighed, og det er, om de paagældende Elever kan faa Lov til at deltage i denne Undervisning. Jeg har en lille Smule Erfaring fra Aarhus, hvor Skoleudvalget har sat en saadan kommunal Efterskole i Gang. At dømme efter det, vi har set der, er der bedst Tilslutning til Husholdningsskolen for unge Piger, og i Byerne er der ganske overordentlig stærk Brug for en saadan Undervisning for unge Piger. For desværre, maa jeg sige, havner mange unge Piger i Provinsbyerne efter deres Konfirmation i Fabrikkerne, hvor de bliver vænnet til et overmaade ensidigt Arbejde, og naar de har været i Fabrikkerne i en kortere eller længere Aarrække, og de saa maaske gaar lige over til at blive Husmødre, faar vi nogle Hjem, hvor Hustruen savner den fornødne Evne til at skabe Hygge og Velvære, og hvilken Betydning det kan have for Hjemlivets gode Vækst, behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa. Som sagt, den Erfaring, vi har gjort i Aarhus, gaar ud paa, at der til Efterskolerne kan faas ikke saa ringe Tilslutning, og hvis mine Ord kan række nogen Steder, vil jeg opfordre Folk, som i deres Tjeneste har unge Piger, der har Lyst til at gaa i saadanne Skoler, til at give dem Lov dertil, naar der er Lejlighed til det.

Jeg skal ikke komme ret dybt ind paa Spørgsmaalet om hele Danskprøven. Den har været forhandlet her flere Gange og maaske været til nogen Fornøjelse for os, der regner os for at være lidt mere sagkyndige paa dette Omraade, men jeg er bange for, at den ikke har været til samme Fornøjelse for alle andre Medlemmer, saa jeg skal ikke i dette Øjeblik tage denne Forhandling op. Jeg skal kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), der talte om at faa en ny Retskrivning. Jeg er jo ikke saa helt ung, og jeg har i mine Dage maattet trækkes med 3 forskellige Retskrivninger: den rigtige gammeldags, Svend Grundtvigs og Saabyes, og jeg maa sige, at jeg har ikke megen Lyst til at komme i Lag med en fjerde Retskrivningsform. Jeg er for Resten heller ikke saa sikker paa, at det vilde hjælpe ret meget. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds syntes at gaa ud fra, at de Embedsmænd, der rettede Stilene, havde et rent formelt Skema: en Fejl er en Fejl, og den